



Розділ 8



Пошта з чарівної зоологічної крамниці

Коли в суботу зранку Бенні в піжамі йшов до щілини, крізь яку в дім потрапляла пошта, аби забрати вранішню газету для батька, на нього чекав сюрприз. Між сторінок газети виднілася листівка. Вона випала до нього в руки, коли він витягнув газету з тонкої металевої щілини.

На листівці неоновозеленими літерами було написано:

Беньямінові Шуберту!

Інші слова розпливлися у нього перед очима. Коли хлопчик знову зазирнув у листівку, там було написано лише от що:

**Огірки цього тижня за спеціальною ціною.
Один кілограм за 99 центів!**

Бенні протер очі та, заспаний, поплентався назад за стіл зі сніданком. Стіл був із червоного дерева із вигнутими ніжками. Батьки Бенні, які були старші від інших батьків, полюбляли антикваріат. Уся квартира була завішена картинами маслом у золотому обрамленні, усюди лежали килими.

І лише дитячу кімнату Бенні міг обставляти, як йому заманеться. Там у нього було крісло-мішок, де він лежав, слухаючи передачу «Третій вимір» по радіо. А ще там лежала купа потріпаних коміксів, які йому регулярно постачав дядечко Джонні, а ще стояло затишне піратське ліжко.

Він віддав батькові газету, узяв собі полуничний йогурт і хотів уже зняти з нього кришку, але зупинився. Так! Там знову щось з'явилося! Бенні прочитав:

Беньямінові Шуберту!

**Чарівна зоологічна крамниця
повідомляє: відбір триває. Ти обраний
одним із перших двох дітей, які
отримають чарівну тварину.
Готуйся.**

**Вітання від
чарівної зоологічної крамниці**

Бенні широко розплющив очі. Тепер літери навіть заходилися підморгувати!

— Листівка від чарівної зоологічної крамниці! — вигукнув він. — Від містера Моррісона! — він зірвав фольгу з йогурту, ледве не перекинувши при цьому склянку з молоком. — Подивись-но, татку! — він так розхвилювався, що геть забув про дану вісім днів тому клятву, у якій запрягся, що не буде ні з ким говорити про чарівну зоологічну крамницю.

Батько відірвав погляд від газети.

— У закритому вигляді можна зберігати до дивись на дні упаковки, — прочитав він.

Бенні витріщився на кришку. Літери зникли.

— Хто такий цей містер Моррісон? — поцікавився батько.

— А, та ніхто, — відповів здивований хлопчик.



Іда отримала звістку за дві години після цих подій. Сяяло сонечко. Іда знову сиділа на підвіконні дитячої кімнати та грала на мобільнику в гру «Полювання на мишенят». Мобільник належав її родині й завжди лежав на телефонному столику, щоб його можна було в будь-який момент узяти. Брати міг будь-хто, якщо мав потребу.

Цю гру Іда пройшла вже тисячу разів. Вона її не цікавила. Насправді вона тужила за Міріам

та чекала на смс-повідомлення від неї. Дівчинка все ще жодного разу не написала. Іда саме була на третьому рівні, коли гра перервалася.

«Надійшло нове повідомлення» — з'явилося на екрані. Міріам, нарешті! Зрадівши, Іда натиснула на «Прочитати повідомлення» та завмерла. Відправником значився ось хто:

Містер Мортимер Моррісон, чарівна зоологічна крамниця

Іда промовила ці слова вголос.

Іда натиснула наступну кнопку. Літери перейшли з першого ряду на другий та повернулися назад.

Іда нічого не розуміла. Вона закрила програму та вирішила спробувати знову.

Цього разу вийшло краще. Враз літери чемно встали в рядок. Лише із пробілами в містера Моррісона не дуже склалося.

Іді Кроненберг

Тільки після другого прочитання до Іди дійшло, що слова треба розділяти. І, дивлячись на екран великими очима, дівчинка взялася розшифровувати загадкове повідомлення, слово за словом.

**Чарівназоологічнакрамницяповідомляє:
відбіртриває.**

**Тина лежиш до перших двох дітей,
які тримають чарівну тварину. Готуйся.
Вітання від чарівної зоологічної крамниці.**

Дівчинка здивовано присвиснула крізь зуби.
Це в неї виходило досить гучно.

1. Чому Іда вкотре грала у гру на телефоні?
ніяк не могла пройти цю гру
хотіла зателефонувати, але соромилася
чекала повідомлення від подруги
2. На чому спав Бенні у своїй кімнаті?
на антикварному килимі
на піратському ліжку
на кріслі-мішку